

Alfred Jensen: Jeg har allerede ved lovforslagets første og anden behandling tilkendegivet, at den kommunistiske gruppe vil stemme for det, når vi står over for den endelige afstemning ved tredje behandling. Vi vil stemme for dette lovforslag, fordi vi er tilhængere af, at de samfundsskabte værdier tilfalder samfundet og ikke går i lommerne på private spekulanter. Jeg har også gjort opmærksom på, at dette lovforslag ikke er tilfredsstillende, tværtimod er aldeles utilfredsstillende. Jeg har flere gange understreget, at når man gennemfører foranstaltninger som dem, der omtales i lovforslaget, om konjunkturtillægget og om grundtillægget, når man har utilfredsstillende vurderinger, når den konstaterede afgiftspligtige grundstigningsskyld kun forrentes med 4 pct., er der ikke sket den inddragning, man sigter efter med denne lovgivning, og så vil der være mulighed for spekulation i stor stil.

Jeg har både ved første og anden behandling påpeget, at man har truffet forskellige foranstaltninger, der skulle sikre, at det var sælgeren og ikke køberen, der kom til at betale grundstigningsskylden. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt; jeg havde håbet, at vi nu var kommet frem til en foranstaltning, som kunne sikre, at det var sælgeren og ikke køberen, der kom til at bære byrden ved grundstigningsskylden, men jeg tror ikke, det er tilfældet, for var det det, kan jeg ikke se, at der var nogen synderlig brug for det lovforslag, vi skal behandle som næste sag på dagsordenen. Der er ikke herigennem skabt den sikkerhed mod spekulation, som man sigtede imod, og under disse omstændigheder må man overveje, om man kan stemme for et sådant forslag. Vi vil stemme for det, men vi vil hævde, at denne foranstaltning ikke er tilstrækkelig.

Skal man inddrage samfundsskabte værdier, må man træffe langt mere gennemgribende foranstaltninger. Jeg har talt for og gjort opmærksom på, at der for at undgå den stigning i grundpriserne, der kan konstateres, hvor der foretages vejanlæg, havneanlæg og broanlæg, må eksproprieres af det offentlige, også for så vidt angår de arealer, der ligger nær op ad byer og bymæssige bebyggelser. Det er den eneste måde, hvorpå man kan hindre, at disse

stigninger går i privates og i spekulanterers lommer. At en sådan ekspropriation naturligvis skal foregå til vurderingspris, siger sig selv.

Jeg har hørt, at spekulanter o. lign. føler sig hæmmet af den foreliggende lovgivning; det er dog ikke anderledes, end at man fortsat spekulerer i opkøb af gårde i nærheden af de byer, hvor man regner med en stor udvidelse, hvor man naturligvis betaler gårdene til stor pris, men køber dem som landbrugsejendomme, dog med udstyknings- og udvidelsesplaner for øje. Jeg ser ikke, at man hverken gennem denne lovforanstaltning eller den, vi om lidt skal til at behandle, vil være i stand til at forhindre noget sådant, og derfor vil vi ved denne lejlighed påpege det utilstrækkelige i denne lovgivning.

Vi vil stemme for lovforslaget, fordi det dog medfører, at noget af grundstigningsskylden bliver inddraget, men vi giver udtryk for, at denne foranstaltning ikke er tilstrækkelig til at løse de foreliggende problemer.

Aksel Larsen: Jeg vil stemme for lovforslaget, ikke fordi jeg mener, at det er helt ideelt udformet, ikke fordi jeg mener, at vi dermed er til vejs ende med denne lovgivning, men fordi jeg mener, det er et fremskridt. Jeg blev bestyrket i min mening ved den behandling, lovforslaget har fået her i tinget, og navnlig er jeg blevet bestyrket i min mening ved den optræden, vi er vidne til fra venstres og de konservatives side; de to partier vil ikke alene stemme imod lovforslaget, men de taler meget stærkt imod det, og det giver én et vist indtryk af, at der dog må være noget godt i det!

Man kan diskutere, hvor langt en lovgivning af denne art bringer os i retning af fuld grundskyld, i retning af den samfundsmæssige inddragning af den fulde jordrente, som retsforbundets ordfører udtalte sig om og erklærede at han var sikker på vi ville komme frem til. Jeg håber også, vi kommer frem dertil, selv om jeg har mine tvivl om, at man kan nå frem til dette mål ad de veje, retsforbundet hidtil har anvist; men når det er blevet så stærkt betonet af retsforbundets ordfører, at det er retsforbundets mål at nå frem til samfundets inddragning af den fulde jordrente, synes